

badaluc

actualitat d'art i cultura d'aquí i d'allà

<https://badalucblog.wordpress.com>

per **Aleix Art**

Entrevista publicada originalment a la pàgina Crònica de dibuix urbà del blog Aleix Art. Actualment dintre el blog Badaluc. Era la primera d'una sèrie d'entrevistes a dibuixants urbans, professors i alumnes d'un curs d'aquesta matèria a Sant Lluç.

Dimecres, 28 de març de 2012

ENTREVISTA

Víctor Martínez, Swasky, professor del curs "Dibuixant la ciutat" de Sant Lluç, Barcelona

“L’urban sketcher dibuixa la vida del moment”

Autoretrat de Swasky

Swasky

Barcelona. Som a la Bodegueta. Ja fa algunes setmanes d'aquesta entrevista i sortirà publicada a la part final del curs. Però uns dies abans que un grup consolidat, format per professors, alumnes i gent d'aquest mundillo es trobi per celebrar un nou sketchcrawl, a mig camí entre les dues trobades mundials, la 34 i la 35. El Sagar tenia ganes de reunir els amics i ens ha convocat per aquest dissabte 31 de març al carrer Ausiàs Marc, a la edició 34 ½. En aquesta prova de consolidació del grup entrevistem una de les persones més influents en el curs de Sant Lluç, ja que l'hem tingut a la primera i a la segona part. Com el Sagar és dels que espia sense discreció els dibuixos i et suggereix aportacions al treball. Puc dir sense embuts que molt del què aprèn beu dels seus

dibuixos. Per això, per inaugurar aquesta sèrie d'entrevistes als companys del curs el vaig cercar primer i després de la sessió del Palau Robert, vam anar a la Bodegueta de la Rambla de Catalunya –la de tota la vida-, a dinar i a parlar. Aquí teniu el resultat de la conversa:

Aleix Mataró.- Quin ha estat el teu últim dibuix?

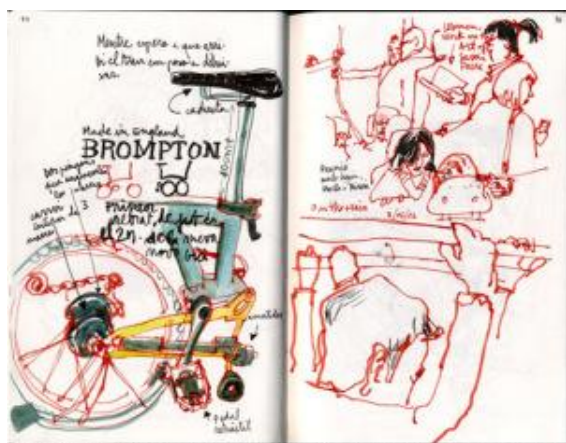
SWASKY - Va ser ahir al matí a Sant Boi de Llobregat... Un passatge interior d'un barri. No menteixo! Aquest matí he estat dibuixant al tren: gent.

A.M. – Quan dibuixes en el dia a dia?

S.- Quan tinc temps. No dibuixo tant com voldria, però en qualsevol moment: si hi ha una cosa que em cridi l'atenció la dibuixo. Però no tinc estipulat un moment. Sempre porto les eines a sobra. La gent diu que sóc un cargol, perquè sempre porto les coses a sobre, a la motxilla. Jo i la meva motxilla sempre.

A.M. – T'interessa especialment el dibuix urbà?

S.- Ara sí. En aquests darrers anys li he trobat la facilitat que tens per dibuixar i la varietat de temes que pots fer. No és només dibuixar edificis, sino tot el que t'envolta en la teva ciutat o en el teu poble. És la vida que estàs vivint en aquell moment. Vaig tenir una època, quan estudiava Belles Arts que era molt difícil introduir la figuració. Semblava que estiguessis obligat a fer abstracció. El fet de dibuixar temes del teu voltant és el què m'interessa.

Un dels darrers dibuixos de Swasky amb la nova bici i al tren Swasky

A.M.- Com vas entrar en aquest mundillo?

S.- Tenia una botiga i vaig començar a mirar per internet pàgines web i en vaig trobar una d'un dibuixant, el Tomme Kane. A partir d'aquí vaig passar a mirar la pàgina d'urban sketchers i vaig demanar per entrar. Com que era a nivell mundial et demanaven que tinguessis un blog. El vaig obrir i vaig començar a dibuixar sobre quadern, de manera més sistemàtica. A partir d'aquí em van

convidar a entrar als urban sketchers d'Espanya.

A.M. – Com t'hi relaciones amb aquest mundillo?

S.- Al principi a nivell d'internet i després vaig veure que es feien els sketchcrawl. Les dues coses em van permetre conèixer gent.

A.M. – Fa poc has publicat un llibre sobre Sants. Quan temps va estar preparant-lo?

S.- En conjunt ha estat un any, però no només fent això. Podia haver-lo fet amb un mes, però per la meva disponibilitat ho he anat combinant.

A.M.- Com tiraves els temes?

S.- En un principi vam fer un plantejament de coses que sí s'havien de dibuixar. Després a mesura que anava coneixent el barri feia coses que sí que havien de sortir i coses que hem trobava per casualitat. Era un treball d'intuïció i de viure el barri.

A.M.- Has fet altres treballs monogràfics d'aquest tipus?

S.- He fet dos calendaris per Sant Boi de Llobregat que potser han estat més acadèmics que el llibre. Amb el llibre he tingut més llibertat. La voluntat de la col·lecció és que sigui com un llibre de viatge. Amb els calendaris, tot i que eren sobre un barri, he hagut de mantenir una certa correcció.

A.M.- És com si els urban sketchers estiguessin vivint una espècia de reconeixement públic, no?

S.- Sí. Suposo que és com tot: hi ha modes. A fora el fet de dibuixar sobre quadern està ja molt estès, és una cosa que la gent l'ha viscut. A casa nostra no hi ha tant el costum de veure quaderns.

A.M. – En un programa del 33 parlaven dels fotògrafs de carrer. Els urban sketchers serien una mica l'equivalent, no?

S.- Aquí hi ha l'etern debat de quan un fotògraf fa la foto i l'sketcher fa el dibuix. La diferència que hi ha, i així ho vaig dir en una fotògrafa, és el temps que un i altre passa davant la cosa. Tot i que el fotògraf estigui mirant, l'sketcher l'està mirant i a més a més ho dibuixa. Quan el fotògraf fa la imatge apreta un botonet i ja està. El dibuixant ho viu. En el dibuix, a més, pots incloure més coses: pots enganxar, pots escriure. Un fotògraf no pot fer això si no és a posteriori. Els enriquiments són diferents.

A.M.- Com vas arribar a ser professor d'aquest curs de Sant Lluç?

S.- Vaig conèixer gent i em van proposar com a professor. Suposo que tenien ganes de fer un curs diferent. Primer van començar en Lapin i en Sagar. Després no van voler continuar i ens ho van proposar al Miguel i a mi.

A.M. – Pots resumir les teves lliçons en un eslògan?

S.- Abans de dibuixar mira, entén el que vas a dibuixar i intenta plasmar-ho en un dibuix. Entendre per després dibuixar. Això és super-sintètic.

A.M. – Creus que hauria de ser més important el dibuix en les escoles?

S.- Sí perquè crec que el dibuix es continua utilitzant en molts nivells durant la vida, encara que sigui d'una manera prèvia en els projectes. Per exemple, fa poc, vaig veure que en el País digital –la versió digital del diari-, van penjar un esquema dels dissenys previs que van fer de la web. Es van plantejar el tema de la maquetació i van intentar amb aquest dibuix, preveure els problemes que podrien tenir. El dibuix et serveix per veure i entendre el que faràs. Així que el dibuix no només serveix per l'arquitectura o les belles arts.

A.M. - Quins projectes tens?

S.- Vaig fer una proposta juntament amb el Miguel, pel Simposi d'urban sketchers de Santo Domingo, del mes de juliol i l'han acceptat.

Les classes de Miguel i Swasky a Santo Domingo estaran dedicades a ajudar a identificar els elements del tema d'un dibuix que poden tenir més importància en la composició i a deixar com elements atmosfèrics a d'altres. El Simposi de Santo Domingo arriba després del de Lisboa que ha deixat molts bons records en els participants. El que es veu, però és que això dels urban sketchers és un fet mundial i que genera passió. Miguel i Swasky preparen amb il·lusió l'anada al país del Carib.
